

32 KLEUR-BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F. Nr 5

IN NEDERLAND 60 Cts

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

DE HELD MET HET HOUTEN BEEN

DE HELD MET HET HOUTEN BEEN
HET Franse stadje Perigueux leeft onder de dictatuur van de Jacobijnen. En op 10 maart 1794...

Heb toch medelijden met mijn vrouw!.. U ziet toch dat ze gebrekkig is!
De guillotine zal weldra een einde stellen aan haar gebrekkigheid!

Ik ben een even goed patriot als u, meneer, maar kan niet dulden dat men spot met ongelukkige mensen.
Kereltje, waarmee bemoei jij je?

Je bent een lafaard! Pak vast...
Vervloekt!

Laat me hem eens les geven...
Onder mensen van eer wordt een belediging met de wapens uitgevochten! Laat ons naar de tuin achter het oud begijnhof gaan.

Enkele minuten later...
Wat? Jerôme werd geraakt?
Die jongen is een flink schermer!

Blijf hier, schurk...
Laat hem lopen! Hij heeft eerlijk gevochten!

De jonge Pierre Daumesnil vreest echter represailles, en vlucht de stad uit.

Vier dagen later komt Pierre te Toulouse aan.
Ik ben achttien jaar oud. Ziehier mijn papieren. Ik wil soldaat worden in het 22e Jagersregiment.

Vijf maanden later wordt het regiment ingezet tegen de Spanjaarden.

Een vijandelijke kogel doet het paard van Pierre neerstorten...

... en de andere ruiters rijden hem overhoop.

Dezelfde avond
Deze heeft geen amputatie meer nodig...
Inderdaad, die zal de nacht niet meer overleven...

Dank zij zijn ijzeren gestel komt de jonge ruiter alles te boven, en in 1796 trekt hij met het leger van Bonaparte over de Alpen.

Op 10 mei, te Lodi...

Op 17 november 1796 op de brug van Arcola...

En onder het hevig geweervuur van de Oostenrijkers

... slaagt de dappere soldaat er in zijn generaal uit het water te halen.

Op 1 april 1799 inspecteert Bonaparte te St-Jean-d'Acre een vooruitgeschoven stelling, wanneer plotseling...

... een vijandelijke bom voor de voeten van de generaal valt.

Heel het leger verneemt hoe dapper Daumesnil zich heeft gedragen.

Op 14 juli 1804 was luitenant Daumesnil van het eerste jagersregiment van de Keizerlijke Garde bij de eersten om het pasgestichte Legion d'Honneur te ontvangen.

Tijdens het slag van Austerlitz verwierf de dappere soldaat een nieuwe bevordering en enkele tijd later werd hij in de adelstand verheven.

Op 5 juli 1809 lag kolonel Daumesnil op het slagveld te Wagram. Zijn onder hem gedood paard had zijn been verbrijzeld.

's Nachts...
Ik ben weer hier, Larrey...
Je bent een trouwe klient, mijn beste vriend! Dat is je drie en twintigste kwetsuur die ik te verzorgen krijg.

Ik vrees voor verwikkelingen, en dat been moet vroeg of laat afgezet worden. Zullen we het dadelijk doen?

Ja, dat been begon mij erg te vervelen. Indien het Gods wil is, dokter, steek mijn pijp aan, en doe uw werk!

Te Wenen ligt de geamputeerde in het paleis Esterhazy naast zijn kameraad colonel Corbineau, wiens been eveneens afgezet werd.

Hoor je dat, Corbineau? het vuurwerk voor onze overwinning... Hoor je me niet?... Maar wat hoor ik daar druppelen?...

Hemel! Hij verliest bloed... Hulp... Mannen!

Die vervloekte brancardiers zijn allen weggelopen om de optocht te zien!

Mijn hoofd draait!... Als ik maar op tijd kom...

Hulp, hulp, Corbineau ligt op sterven...

Verdorie! Wat doet de kolonel hier?...
Hij is onvoorzichtig geweest! Dat kost hem het leven.

Twee uur later.
Trouwe kerel, je hebt me het leven gered en het jouwe in gevaar gebracht.
Zwijg, ik wou ook naar het vuurwerk gaan kijken...

Enkele maanden later te Parijs...
Het is toch droevig, kolonel!
Wat is er droevig, mijn beste? Nu heb je maar één schoen meer te blinken.
3

Maar de keizer heeft de fiere soldaat niet vergeten, die hem het leven redde. Op 2 februari 1812 wordt kolonel Daumesnil bevordert tot generaal en gouverneur benoemd van het wapendepot in het kasteel van Vincennes.

Ik heb hier twee miljoen kilo springstof ! Ik zweer jullie dat we allen in de lucht gaan, wanneer jullie durven naderen !

... verlaat de vesting...

Hoepel op ! Ik geef me niet over, en ik ben ook niet te koop. Deze wapens blijven van ons of ik vernietig ze !

Volgende week : TERREUR OVER DE STATES

Einde

ONDER ONS VERMA

3 BELANGRIJKE PUNTEN

EEN gesprek wordt soms afgebroken met de woorden: « Wat je er ook moge van denken, het is zó en niet anders, en daarmee basta ! »

Gisteren nog hoorde ik in de tram een gesprek onder jongens op die manier doodlopen. Ik heb er zitten over piekeren, en ik meen dat er drie eigenschappen zijn die iedereen zou moeten bezitten, en die vooral bij de jongens nog dikwijls ontbreken :

ZELFBEHEERSING

Hoe gemakkelijk maakt men zich voor een kleinigheid kwaad bloed ! De meeste jongens zijn overgevoelig wanneer het om hun persoontje gaat, en maken een drama van het kleinste feitje, een minder gelukkig woord, of een gebaar waardoor zij zich gekrenkt voelen, alhoewel alles met een paar woordjes uitleg vlug bijgelegd zou zijn. We moeten ons in alle omstandigheden leren beheersen !

STANDVASTIGHEID

We maken ons allen vlug warm voor een spel, een sport, een idee, of wat weet ik nog ! We zijn entousiast. Maar na enkele dagen wordt onze aandacht weer afgeleid door andere spelen, andere ideeën en we geven de vorige op. In één woord: van standvastigheid is er geen sprake. En nochtans moeten we leren trouw te blijven, aan wat we na rijp overleg onze voorkeur hebben gegeven.

STRENG ZIJN VOOR ZICHZELF

is iets wat weinige jongens kunnen. Men eist altijd alles van de anderen, maar men is immer bereid uitvluchten te vinden voor zichzelf. We beloven allerlei dingen aan allerlei mensen en er komt niets van in huis. Waarom ? Omdat we het te lichtzinnig hebben beloofd. Wanneer je iemand iets belooft, moet je je belofte ook nakomen !

Wanneer je deze drie eigenschappen zult verworven hebben, vriend, mag je fier zijn op je zelf !

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

M. *BAYER, Genvalstraat, 55, Brussel,* zou willen corresponderen met buitenlandse lezers, in het Frans.

ANDREE AUBRY, 2175, rue Chambly, Montreal, Canada, zou willen corresponderen met jongen of meisje van ongeveer 14 jaar, liefst uit Italië, Spanje, Portugal of Engeland.

DANIELLE PANICCO, B.P. 2020 Elisabethville B.C., zou willen briefwisselen met lezer van 14 à 16 jaar uit België, Amerika, Frankrijk.

J. *NELISSEN, Marie-Theresastraat, 17, Leuven,* zou postzegels willen ruilen met een jongen van 10 à 13 jaar uit Egypte.

WENSEN

WIJ hebben nog wensen van trouwe lezers en vrienden ontvangen. Ik kan die moeilijk allen persoonlijk beantwoorden. Ik dank hen er niettemin voor in het bijzonder : Willy Coremans, Richard de Beule uit Zele, André Lombaert uit De Panne, en Paule Vranckx uit Maaseik, het « Mezennestje » van Rijmenam, Jan [illegible]bens van Sint-Truiden en Edward L'Hopital van Brussel.

EEN NIEUWE TV. STRIP

OP zondag 24 februari brengt de Vlaamse TV. de inleiding tot de zevende TV.-strip van Willy Vandersteen : **DE AVONTUREN VAN TIJL UILENSPIEGEL.** Deze belooft weer een spannend TV.-vervolgverhaal te worden, en het zal minstens even veel succes boeken als « De Gezanten van Mars », door de pers als een verhaal voor kleine en « grote » kinderen geapprecieerd. Op dinsdag 26 februari verschijnt het eerste deel van Tijl Uilenspiegel op het TV.-scherm.

Wees niet egoïstisch, en laat je vrienden en kennissen uit de buurt 's zondags 's namiddags om half drie meekijken naar de wederuitzending van de TV.-strip « DE AVONTUREN VAN TIJL UILENSPIEGEL ».

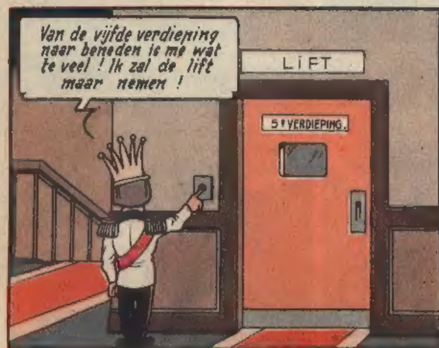
SPECIALE BAND VOOR ONZE HOLLANDSE LEZERS

VERZAMEL je « Kuifje's » per kwartaal van 13 nummers in één band. Laat de fraaie bladen niet slingeren en verloren gaan maar laat ze inbinden.

Wij hebben een kleurrijke **halve** band laten maken, waardoor je een mooie voorkant krijgt als je boekbinder de bladen inbindt.

Deze halve band stellen wij voor 75 cts ter beschikking van onze abonné's. Stort dit bedrag op P.C.R. nr 655389 van KUIFJE-HOLLAND te DORDRECHT en het verlangde wordt per omgaande franco met de post gezonden. Wacht niet te lang, de voorraad is beperkt !

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

WEG MET HET LAWAAI

Hij : Bij Peeters staat de radio altijd op. Dat is niet om uit te houden Doe de deuren toe.

Zij : Dat heb ik al gedaan.

Hij : Doe ze dan op nachtslot !

★

NA DE AANRIJDING

Agent : Het was uw schuld, jongedame. Ik zal uw rijbewijs moeten afnemen.

Dame : Geen sprake van, mijnheer de agent, ik heb er geen !

★

SMAKELIJK !

— Is dat een gevaarlijke hond ?

— Neen. Over het algemeen is hij erg lief.

— Waarom zit hij me dan zo aan te staren terwijl ik eet ?

— Weet ik niet. Misschien herkent hij zijn bord...

Deze grapjes werden ons gezonden door Paul van de Wal, uit Antwerpen.

★

IN DE KLAS

Juffrouw : Mietje zeg eens iets bijzonders over de kippen.

Mietje : Er zijn witte en zwarte kippen.

Juffrouw: Maar dat is toch niets bijzonders !

Mietje : Toch wel, juffrouw, want witte kippen leggen witte eieren, maar zwarte kippen leggen toch geen zwarte eieren.

★

IN DE KAZERNE

Sergeant : Hoe smaakt de soep ?

Soldaat : Slecht !

Sergeant : Men spreekt met twee woorden tot zijn overste.

Soldaat : Zeer slecht !

★

OP SCHOOL

Onderwijzer : Mijne heren, ik was van plan over de hersenen te spreken, maar nu heb ik wat anders in mijn hoofd !

★

AAN TAFEL

Pietje : Vader er is...

Vader : Zwijgen aan tafel jongen.

Na het eten.

Vader : Wat is er, Pietje ?

Pietje : Er zat een spin in je soep, en nu heb je ze opgegeten.

Deze grapjes werden ingestuurd door een lezer uit De Panne.

Geschiedenis zonder woorden.

ARME JAGER

Wanneer je 1 met 2, 2 met 3, enz., verbindt, weet je wat de jager verloren heeft.

TEST VAN DE WEEK

WEES OPENHARTIG !

NIET alle mensen zijn openhartig. Sommigen vinden er genoegen in rond alle dingen, ook rond de minst belangrijke, geheimzinnigheid te weven. Behoor je tot deze kategorie ? Ben je een stiekemerd ?

	Ja	Neen
1. — Toon je je aankopen niet en berg je ze vlug op ?	....	....
2. — Haal je de schouders op en zeg je : « Niets speciaals ! » wanneer men je vraagt wat je in de loop van de dag gedaan hebt ?	....	....
3. — Vertel je niets over de film die je hebt gezien of het boek dat je gelezen hebt, zelfs wanneer men je er naar vraagt ?	....	....
4. — Moeten je kameraden steeds aandringen om te weten wat je tijdens je vakantie deed ?	....	....
5. — Berg je al je « schatten » achter slot en grendel ?	....	....
6. — Verberg je ook wat je tekent of wat je schrijft ?	....	....
7. — Kan je erg geheimzinnig doen en, wanneer men je vraagt wat er aan de hand is, alleen antwoorden : « Als je eens wist... » ?	....	....
8. — Toon je de geschenken niet die je kreeg ter gelegenheid van je verjaardag of feestdag ?	....	....
9. — Open je nu en dan je lessenaar of boekentas alléén maar om je schoolmakkers te intrigeren ?	....	....
10. — Doe je soms erg geheimzinnig om de mensen uit je omgeving te plagen ?	....	....
Totaal . . .	....	....

DE POSTILJON GEEFT JE HET ANTWOORD OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Wel ja, dat is eenvoudig!

Nu opgepast, Hoogheid, zachtjes remmen bij het neerkomen !

GELIJKVLOERS.

BOK

Al goed, goed! Ik weet dat ik te bruusk geremd heb, hoor !

Het Leven van KAREL DE GROTE

TEKST VAN CHAD VARAH TEKENINGEN VAN NORMAN WILLIAMS

PEPIJN de Korte, koning van de Franken, beloofde de Heilige-Stoel te verdedigen tegen de Longobarden. Hij houdt woord en herstelt de vrede in Italië. Aquitania kwam in opstand tegen het gezag van Pepijn en prins Karel krijgt de gelegenheid te bewijzen dat de ruiterij, die hij heeft opgericht, iets waard is.

Na een hardnekkig gevecht is de opstand in de kiem gesmoord en de graven, die verraad pleegden, worden vervangen door trouwe dienaars van de kroon.

Het volgend jaar wordt Pepijn ziek...

(Wordt voortgezet

KAPITEIN GRIJZEBAARD

DOOR R. Macherot

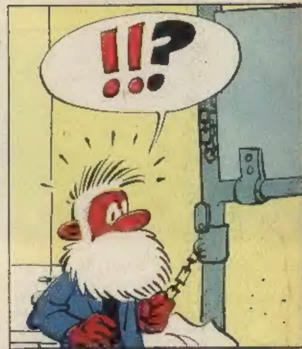

(Wordt voortgezet.)

EEN NIEUWE KRUISER

VOOR DE FRANSE VLOOT

RADAR ANTENNE (bewaakt het luchtruim)
RADAR ANTENNE (bewaakt het water)
RADAR STORING
VUURLEIDING VAN DE 127
VUURLEIDING VAN DE 57
VUURLEIDING VAN DE 127
VUURLEIDING VAN DE 57
STUURKAJUIT
VUURLEIDING VAN DE 127
ADMIRAALSHUT
LUCHTAFWEER 127
L.A. 57
L.A. 57
L.A. 127
57AA
57AA
KEUKEN EN VOORRAADKAMER
OFFICIERS-KEUKEN
SCHROEF AAN STUURBOORD
SALON VAN DE ADMIRAAL
W.C
OPSLAGPLAATS
BEMANNING
GANG
BEMANNING
BEMANNING
LADING VAN DE 127
EETKAMER
STORTBAD
STOOKKAMER
OPSLAGPLAATS VAN DE ZWARE OLIE
KANTOREN VAN DE KAPITEIN
KANTOOR
SLAAPKAMER
TURBINE AAN STUURBOORD
W.C

IN het afgelopen jaar werd de Franse vloot verrijkt met enkele lichte eenheden van een ultra-modern type die vooral gebruikt worden om eskaders te begeleiden. Tot deze lichte eenheden behoort de « De Grasse » van 8.000 ton die speciaal voor de luchtafweer zal gebruikt worden.

DE WEG WAS LANG...

HET schip werd reeds in 1948 op stapel gezet te Lorient en was de eerste van een reeks van drie klassieke kruisers van 8.000 ton, bewapend met 9 kanonnen van 152 mm verdeeld over drie driedubbele geschutstorens. Daar men toen reeds wist, dat de vliegtuigen ook op zee een groot gevaar betekenden was men van plan de nieuwe kruisers met luchtafweergeschut te bewapenen.

De oorlog brak uit en er was helemaal geen sprake meer van de « De Grasse » te voltooien. Nà de oorlog vroeg men zich af wat men met die romp wel kon aanvangen? Het stond vast, dat men die kruiser niet meer mocht bouwen naar de plannen van voor 1940 want die waren immers hopeloos verouderd. De laatste oorlog had bewezen dat iedere vloot over vlugge eenheden moest beschikken, speciaal uitgerust om de vliegtuigen op afstand te houden en het vliegdekschip te steunen. Deze lichte eenheid moest uitgerust worden met een modern radarsysteem om, op grote afstand, ieder vliegtuig te detecteren. Het luchtafweergeschut moest doeltreffend zijn. Bovendien moest die eenheid als commandoschip kunnen gebruikt worden. Het duurde verschillende jaren alvorens er een besluit genomen werd. In 1950 kreeg de Marine de nodige kredieten om de « De Grasse » te laten afwerken en er een commandoschip van te maken, uitgerust om de vijandelijke luchtmacht te bestrijden. Men begon pas met dit werk in 1951.

PAS OP VOOR HET LUCHTAFWEERGESCHUT!

NA vijf jaar kwam de « De Grasse » dan klaar en kon zijn plaats in het vlooteskader innemen. Het luchtafweergeschut en de radarinstallaties van deze kruiser zijn indrukwekkend. Voor z'n verdediging op korte en gemiddelde afstand is de « De Grasse » uitgerust met 20 stukken van 57 mm. verdeeld over 10 dubbele affuiten en 16 stukken van 127 mm. verdeeld over acht geschutstorens. Alle kanonnen worden van op afstand geleid door « geschutsleiders met radar » die automatisch functioneren en zonder dat één man aan boord een berekening moet maken. Voor de luchtafweer over grote afstand zijn de jachtvliegtuigen, die hun basis hebben op een vliegdeksschip, nog steeds het beste wapen. Om die interceptievliegtuigen te leiden en te steunen werd de « De Grasse » uitgerust met een zeer modern detectie- en transmissiesysteem.

Deze nieuwe vlooteenheid kan zich niet alleen verdedigen tegen de wapens van het klassieke type maar ook tegen atoomwapens. Er zijn geen patrijspoorten en speciale installaties laten de kruiser toe zonder schade door radioaktieve wolken te klieven.

DE STEEKKAART VAN DE « DE GRASSE »

Lengte : 199 meter. — Breedte : 21 m. 50. — Waterverplaatsing (1) : 8.000 ton. — Waterverplaatsing Washington (2) : 9.380 ton. — Maximum vermogen : 105.000 PK. — Maximum snelheid : 33,5 knopen. — Bewapening : 20 stukken van 57 mm; 16 stukken van 127 mm. — Bemanning : 70 officieren; 160 officieren-mariniers; 750 matrozen en technici.

(1) Waterverplaatsing : gewicht van het watervolume verplaatst door een schip wanneer het vlot.

(2) Waterverplaatsing Washington : gewicht van het watervolume verplaatst door het voltooid schip d.w.z. met volledige bemanning, machines, bewapening, reserve aan munitie, levensmiddelen, enz., maar zonder de brandstof en zonder de waterreserve voor de machines en de stoomketels.

EN HET LICHT SCHEEN IN DE DUISTERNIS...

ENKELE weken geleden konden de Parijzenaars rondneuzen in een tentoonstellingszaal die gewijd was aan de verlichting en de veiligheid op de wegen. Iedereen weet dat het verkeer ook 's nachts langsom drukker wordt en een goede verlichting, zowel van de wegen als van de auto's zelf, veel ongelukken kan voorkomen.

MISSCHIEN meen je dat het een nogal saaie tentoonstelling moet geweest zijn, maar dat was niet zo omdat er een overzichtelijk beeld werd opgehangen van de verlichting door de eeuwen heen. Op 14 april 1899 verscheen er in Frankrijk een zeer grappig besluit betreffende de verlichting van de auto's : **iedere automobiel moet voorzien zijn van een groen en een wit licht. Het wit licht rechts geplaatst, om in de duisternis goed zichtbaar te zijn.** De auto moest dus « positielichten » hebben ! Je weet wel dat de vliegtuigen voorzien zijn van « positielichten » en misschien kan men de rode «katogen» waarmee de auto's thans moeten uitgerust zijn wel « positielichten » noemen !

DEZE jongens kijken met belangstelling naar het produkt van de Chinese vindingrijkheid : een lange holle rietstengel in bladgrond gestoken. Ze onstaken het vuur aan de koolstofhoudende waterstof die uit de stengel opsteeg. De vlam kon 15 cm. lang zijn dat was de eerste straatverlichting uitgevonden 20 eeuwen voor onze tijdrekening.

Tot in de 18' eeuw werden de draagstoelen en koetsen 's avonds en 's nacht vooraf gegaan van een knecht (te voet) of van een ruiter die een brandende toorts zwaaide. Voor de eerste treinen liep er ook een man die met een wimpel zwaaide en iederen moest verwittigen van het naderend gevaar. De betekenis van de wimpel was dezelfde als die van de brandende toorts. Toen de automobiel nog in zijn kinderschoenen stond en hortend en stotend over de wegen kroop, was hij voorzien van lantaarns met een kaarsje. Het licht van die kaarsjes danste op en neer als de wagen reed, popelde bij iedere windstoot en doofde vanzelfsprekend ettelijke keren uit. Van ver moet zo'n ratelend en sputterend vehikel met de dansende kaarsvlammen wel erg spookachtig geweest zijn !

LANTAARN met kaarsje van de staatsiekoets van Napoleon III.

Zo was het vroeger

20 eeuwen voor onze tijdrekening dachten de Chinezen reeds aan de verlichting van hun steden.

10 eeuwen voor Christus kende men de harsfakkel.

8 eeuwen voor Christus rees de vuurtoren van Alexandrie ten hemel als een van de zeven wereldwonderen. Boven op de toren brandde een groot houtvuur.

[illegible] eeuwen voor Christus kwam de olielamp.

9 eeuwen na Chr. de vetkaars.

1745 : eerste lantaarnpaal.

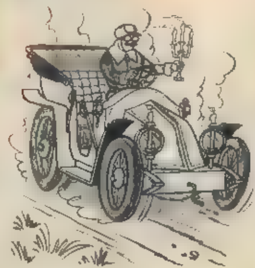
1804 : eerste verlichting met gas.

1813 : eerste lamp met houtskool.

1845 : eerste booglamp.

1879 : De Edisonlamp.

1906 : verlichting met gas onder druk.

IN het gezegend jaar 1318 was Parijs verlicht met drie oliepitjes. In 1667 waren er reeds 912 straten (eerder schaars) verlicht met lantaarns en in 1792 kon men in de stad 5.800 lantaarns tellen. In het gas hadden de Parijzenaars in het begin maar weinig vertrouwen want in 1839 waren er naast 1662 gaslichten nog steeds 11.654 oliepitjes.

Het was in het jaar 1844 dat men in de Lichtstad de eerste electrische verlichting zag op de place de la Concorde. De lampen kregen hun electriciteit van batterijen. Pas na de 1905 deed de electriciteit voorgoed z'n intrede.

Je ziet, het licht dat een snelheid heeft van 300.000 km. per sekonde, had vele eeuwen nodig om doorheen de duisternis te dringen !

OLIELAMPJE uit gebakken aarde van de eerste Christenen in Rome.

EEN EXCLUSIVITEIT KUIFJE

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE !

DE VROUW AAN HET STUUR !

JE kent de namen van de grote autorenners maar heb je enige aandacht geschonken aan Gilberte Thirion ? Ik kan haast niet geloven dat je die naam nog nooit zoudt gehoord hebben, want wanneer er in ons land sprake is van autowedrennen, staat haar naam steeds op de lijst van de deelnemers en, wat belangrijker is, dikwijls ook bij de winnaars.

DE nationale jury voor de Trofee van Sportverdiensten kende haar de prijs voor 1956 toe. Naar we vernamen waren er heel wat kandidaten voor die prijs o.m. Stan Ockers, Rik van Steenbergen, Flory Van Donck, Nelis en Melis en de Anderlechtenaren voor de 7' maal kampioen van België. Het was nochtans Gilberte Thirion die het haalde en, naar onze mening, was de keuze van de jury uitstekend. De prijs mag slechts worden toegekend aan de atleet of aan de club wier verdiensten of prestaties niet alleen in België, maar ook over de grenzen bekend zijn. Aan deze eis voldeed de acht en twintig-jarige Gilbert Thirion ten volle. Zij trad in de voetsporen van John

Claes, Paul Frère en, we mogen het niet vergeten, in die van haar eigen vader. De appel valt niet ver van de boom ! Max Thirion was een van onze beste automobilisten. Wanneer Max Thirion te Francorchamps aan de koers deelnam, kon men daar ook steeds zijn dochter vinden die zijn beste leerlinge en zijn vertrouwde hulp was.

Heel jong nog droomde Gilberte Thirion er van eens het stuur van een renwagen in handen te nemen en een grote wedren triomfantelijk te eindigen. Zij moest wachten tot in 1951 alvorens zij een plaatsje in de zon kreeg. In een Rally van Cannes mocht zij voor het eerst haar kunnen tonen. Het werd geen sukses ! Zij wou absoluut snel rijden en dit had tot gevolg dat haar wagen de geest gaf lang voor het einde van de rally.

In 1952 werd ze tweede in Parijs-St-Raphaël en kreeg haar eerste medaille.

Sedertdien moeten er heel wat medailles en bekers bijgekomen zijn.

1956 was een zeer goed jaar voor Gilberte Thirion. Zij eindigde tweede in de Rally van Monte-Carlo met een Renault 4 PK, tweede in de koers Lyon-Charbonnière. In een volgende wedren klopte zij Paul Frere, Gendebien, en Swaeters en dat is nog niet alles. In de Mille Miglia van Italie werd zij eerste in haar kategorie voor Trintignant, Rosier en Paul Frère. Zij kreeg de damesbeker te Como, eindigde vierde in de beroemde Nurburgring en eerste in de 1.000 km. van Parijs. Zij nam ook deel aan de Ronde van Frankrijk (voor auto's wel te verstaan) en eindigde 11'. De Ronde van Corsica reed ze zonder strafpunt op te lopen.

Il zal er nu maar mee ophouden want, ik ben er van overtuigd, dat het bewezen is dat Gilberte Thirion het stuur van een renwagen in handen kan houden en haar ereprijs ten volle heeft verdiend.

HET GEHEIM VA

Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

Onze vrienden stellen de onbekende onmiddellijk gerust.

Des te beter, des te beter... mag ik me voorstellen... Jan-Mark Faber, schrijver en etnoloog... ik deel het leven van de Zigeuners om hun zeden en gewoonten te bestuderen...

Dank zij een vriendendienst aan enkele leden van deze stam bewezen, heb ik hun vertrouwen gewonnen... ik leer iedere dag iets bij...

Ik ben van plan een boek te schrijven over de Zigeuners... deze stam hier is voor een etnoloog bijzonder interessant.

De autentieke tradities bleven bewaard. Deze stam heeft trouwens weinig gemeenschap met de Spaanse bewoners van de streek. Ze leven helemaal afgezonderd.

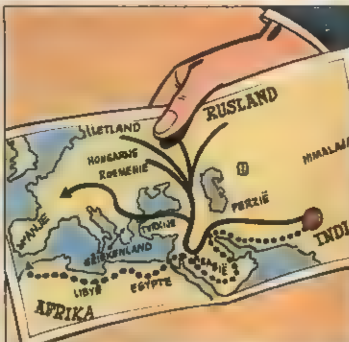
Maar hoe moeten we hen eigenlijk noemen?.. Zigeuners,... Bohemers...

Zigeuners!... In Frankrijk heet men hen Romanichels, in Engeland Gypsies, in Hongarije Faraos, in Irak Karakis!... Zij zelf noemen zich ROMS, dit wil zeggen mensen...

Het is misschien vreemd, maar het is net alsof we hen reeds vroeger gezien hebben. Wij waren namelijk in India...

Ja, inderdaad... het zijn Indiërs, of beter zij zijn afkomstig uit de vallei van Indus...

Ik werk aan een kaart van de landverhuizing van deze mensen. Ze is nog niet volledig maar geeft je toch reeds een klein idee...

De geleerde laat zich meeslepen door het onderwerp dat hem boeit...

Kom mee naar mijn woonwagen, ik toon je mijn werk dat, van wetenschappelijk standpunt, ongetwijfeld belangrijk is!...

N BALIBACH

Op het ogenblik dat onze vrienden de tent waarin de Raad vergadert verlaten, ontmoeten zij een man die niet tot de stam van de Zigeuners behoort

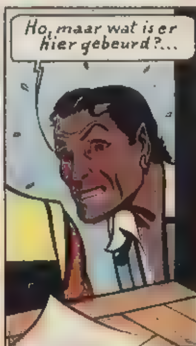

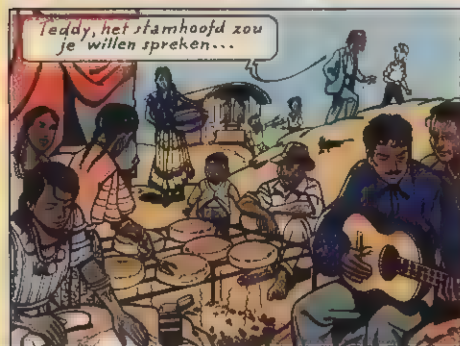

(Wordt voortgezet.)

VIER KONINGEN EN HET " SCHATTENEILAND " IN DE VLAAMSE JEUGDTELEVISIE

NA het succes dat Rik van den Abbeele met zijn eerste toneelreeks « Jan zonder Vrees » heeft geboekt, deed hij een gelukkige keuze met « Het Schatteneiland » van Stevenson voor de camera's van de Vlaamse jeugdtelevisie te brengen. We hebben de eerste uitzending in de studio meegemaakt, en kunnen onze lezers die de kans niet hadden dit nieuw vervolgverhaal te zien, de verzekering geven dat « Het Schatteneiland » minstens evenveel succes zal oogsten als « Jan zonder Vrees ». Misschien nog meer, want de vertolkers van het stuk zijn allen flinke spelers.

Tijdens dezelfde uitzending vierden nonkel Bob, tante Ria en de gelukkige kijkers die in het clubhuis toegelaten waren Drie Koningen. Tante Ria deelde snoepgoed uit waarin drie bonen gebakken waren.

De suikerbakker, die het snoepgoed aan de televisie leverde, moet een plezante vogel zijn, want de drie koningen van de Vlaamse jeugdtelevisie waren net als de drie musketiers... met zijn vieren !

We hopen dat het nieuwe jaar, dat door de ploeg van de jeugduitzendingen zo goed werd ingezet, nog betere programma's zal brengen dan vorig jaar.

Johan de BRABANDER.

6

7

8

BIJ DE FOTO'S

1 Alex Willequet van het Nederlandse Kamertoneel van Antwerpen vertolkt schitterend de hoofdrol in « Het Schatteneiland.

2 - Jo Dua was een uitstekend kapitein.

3 - 4 - 5 — De scènes in de taveerne « Admiraal Benbow » werden vlot vertolkt.

6 — Het meisje met deze lieve lach was een van de vier koningen.

7 — Sylveer van den Broecke uit Lier, die de tweede prijs behaalde in de Mozartwedstrijd van het N.I.R. speelde een mooie fluitsolo.

8 - De enige jongen van de vier koningen bleek een van de meest aandachtige kijkers te zijn.

9 — Nonkel Bob en tante Ria vroegen een hartelijk hip-hip-hip-hoera voor de gekroonde en ongekroonde koningen.

9

OPERATIE WAAGHALS

Nagezet door de Oostenrijkse politie vluchtten Ken Dolan en Hilary naar de grens toe. Ze verlieten de vrachtwagen, waarmee ze een eind zijn meegereden, en stapten te voet naar Birkfeld...

DE TELEURSTELLING

(61) HET was nog donker toen de twee vrienden te Birkfeld toekwamen, en de straten lagen verlaten. Ze ontmoetten enkele fietsers die met stroef gelaat en diep over hun stuur gebogen, naar hun werk reden. Zij bekeken hen niet eens. « Daar is het », zei Hilary plotseling en wees naar een klein burgershuis. Beneden brandde er reeds licht. Dolan knikte even. Hij was blij dat ze er eindelijk waren.

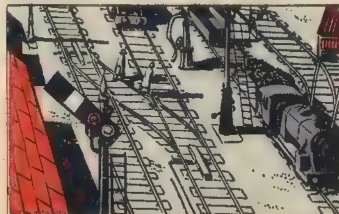
(62) GAAN we binnen », vroeg hij. « Neen nog niet, antwoordde Hilary. We moeten het huis een tijdlang in het oog houden alvorens we binnen gaan. Je kan nooit weten. » Ken en Hilary verborgen zich in een sombere hoek en wachtten geduldig. Twintig minuten later ging de deur van het huis open en een politie-officier kwam buiten. « Verduiveld, bromde Hilary, dat dacht ik al. » Ze waren beiden diep onder de indruk...

(63) HET was inderdaad niet moeilijk te raden wat er gebeurd was. De vriend van Hilary was zeer waarschijnlijk gevangen genomen omdat hij ten eerste vreemdeling, en ten tweede vriend was van een buitenlands spion! « Waarlijk, men laat hier niets aan het toeval over, fluisterde Ken. Hoe geraken we ongemerkt uit het dorp. » Hilary scheen ontmoedigd. Al de plannen die hij had gemaakt vielen nu in het water. Plotseling hoorden ze het scherp gefluit van een lokomotief.

(64) DAT is misschien onze redding, riep Dolan plotseling. Birkfeld heeft een rangeerstation. Met een beetje geluk vinden we een goederentrein waarin we ons kunnen verstoppen en die naar de grens rijdt. » Dit vooruitzicht stak Hilary een riem onder het hart. « Komaan, zei hij met vaste stem, we mogen hier niet langer blijven. We moeten profiteren van de duisternis om uit Birkfeld te geraken. Onmiddellijk zetten ze zich op weg.

(65) HEEL voorzichtig slopen zij de straat uit en na een half uur marsjeren waren ze eindelijk aan de spoorweg. Na heel wat zoeken vonden ze ten slotte een goederentrein die nog diezelfde dag naar Graz reed. « Dat is wat wij hebben moeten, zei Dolan, en wees een lange, platte wagon aan overdekt met een groot, zwart zeildoek. « In afwachting dat de trein vertrekt konden we best een beetje slapen.

(66) HET zal me deugd doen, want ik ben volledig uitgeput. Hilary kroop op de wagon en Ken Dolan volgde hem. Zij trokken het zeildoek goed dicht en nestelden zich tussen de balen waarmee de wagon voor drie-vierden geladen was. Ken Dolan luisterde scherp of er geen onraad was, dan strekte hij zich uit naast Hilary die reeds in slaap gevallen was en diep en regelmatig ademde. Dolan sloot de ogen en verloor het bewustzijn.

(Wordt voortgezet.)

DRA

(VERVOLG EN SLOT)

PIETER PAVILY, de houder van een benzinestation langsheen een grote en drukke autosnelweg, vond voor zijn deur een Citroën 2 PK en daarin de chauffeur die bewusteloos over zijn stuur hing. Hij droeg de bewusteloze man in zijn huis. Terwijl vrouw Pavily de onbekende de eerste zorgen toedient, telefoneert Pieter naar de dokter.

— Hallo, dokter Duval ? Hier Pieter Pavily van het benzinestation. Kunt u dadelijk komen dokter ? Ik heb een man gevonden die waarschijnlijk neergeslagen werd en nog steeds niet tot het bewustzijn is gekomen. Ja, dokter, goed... Ik wacht op u.

TERWIJL Pavily de hoorn neerlei, dacht hij nog steeds aan de sporen die in de sneeuw stonden en aan de auto die zo plotseling was weggereden.

— Telefoneer je niet naar de gendarmen, vroeg Jan, dat zei je toch daareven ?

Pieter Pavily scheen de vraag van zijn zoon niet te horen. Hij liep naar buiten en de deur viel met een smak achter zijn rug dicht. Lang bleef Pieter Pavily niet weg en, zonder zichzelf de tijd te gunnen zijn vest uit te trekken, liep hij naar de telefoon.

Jan die zijn vader aandachtig in het oog hield, dacht :

— Opgepast ! Als papa zó kijkt, dan wordt het ernstig !

Terwijl Pavily het nummer vormde van de gendarmerie, keek hij naar zijn vrouw die de slapen van de bewusteloze bette.

— Hij ademt rustiger, zei ze, ik geloof dat het beter gaat.

— Hallo, hier Pieter Pavily van het benzinestation. Ben jij het, brigadier ?

— Ja, Pieter, goede avond !

— Het spijt me dat ik je moet komen storen, maar het kan nou eenmaal niet anders. De chauffeur van een Citroën 2 PK werd juist voor mijn deur neergeslagen. Ik heb hem binnen gebracht en ik wacht thans op dokter Duval... Neen, hij is nog altijd bewusteloos... mijn vrouw verzorgt hem... maar, brigadier... jij kan wellicht de aanranders nog aanhouden... Neen, ik zag hen niet... maar ik kan je toch enkele inlichtingen aan de hand doen, waarmee het je misschien mogelijk wordt hen te vatten... ze reden in de richting van Luik... het is een grote Amerikaanse wagen en, naar ik veronderstel, zijn ze met zijn tweeën. Het is een vrouw die stuurt en zij draagt laarzen uit rubber. De man hinkt aan de linkervoet en draagt zware benagelde schoenen... schoenen zoals de bergbeklimmers dragen... Hoe oud ze ongeveer zijn ? Ja, als ik dat wist !... Ik heb hen niet gezien... Ik kan je ook nog vertellen, brigadier, dat de man die werd neergeslagen beroofd werd... Neen, geld dat weet ik niet, maar men nam hem juwelen af... oude juwelen... Egyptische, denk ik...

— ...Ja, Egyptische, en ze zijn verpakt in een klein rood lederen koffertje !

Pieter Pavily schrok zodanig dat hij de hoorn bijna liet vallen. Het was de gewonde die gesproken had. Jan en zijn moeder stonden met open mond te kijken. Ze begrepen er niets van. De brigadier aan het andere eind van de draad werd ongeduldig en riep voortdurend :

— Hallo, Pieter, ben je daar nog ?

— Ja, brigadier, de gewonde is zo juist tot het bewustzijn gekomen en hij vertelt me dat het om oude Egyptische juwelen gaat die verpakt in een klein rood lederen koffertje... Goed, ik verwacht je dus. Pas goed op, want ik ben er zeker van dat je de aanranders zal ontmoeten.

Pieter haakte af.

— Ik feliciteer je, zei de onbekende glimlachend, je hebt dit alles in zo'n korte tijd ontdekt, zonder dat je zelfs mijn aanranders hebt gezien ?... Je bent een tweede Sherlock Holmes... Vertel me eens, hoe heb je dat klaargespeeld ?

— Dat was niet zo moeilijk: met een beetje gezond verstand, kan je uit de sporen die in de sneeuw staan wel een en ander afleiden... Het zijn de voetsporen van een man met zware, benagelde schoenen... De linkervoet staat telkens veel dieper in de sneeuw dan de rechtervoet en ik meen daaruit te moeten opmaken dat de man hinkt... Ik volgde de sporen langzaam tot aan uw wagen... Van op de kleine betonweg tot op de plaats waar uw 2 PK stond, had de man ongeveer vijf meter door de sneeuw moeten afleggen... Hij heeft dan de deur opengetrokken en u neergeslagen... U viel voorover en uw arm raakte de klaxon. Ik meende op dit ogenblik met een ongeduldig automobilist te doen te hebben. De bandiet heeft dan gekregen wat hij hebben

wilde en is naar zijn eigen wagen gevlucht. Zo moet het ongeveer gebeurd zijn, niet-waar ?

— Ja, inderdaad, zei de gewonde die met interesse de uitleg van Pieter Pavily volgde, zo gebeurde het inderdaad. Het rood lederen koffertje met de juwelen lag naast me in de wagen. De bandiet heeft het gegrepen; maar wat er verder gebeurd is, weet ik niet.

— De handlanger van de man, zo vervolgde Pavily, was intussen van de kleine weg tot aan de autosnelweg gereden. Ze wilden immers zo vlug mogelijk in de richting van Luik vluchten. Op de kleine betonnen weg zelf kon ik helaas geen sporen ontdekken. Jan en ik hadden die weg enkele minuten te voren netjes schoon geveegd. Vlak naast de autosnelweg echter zag ik het brede spoor van een autoband, en van autobanden weet ik iets af. Het is een Armstrong, een Amerikaanse band, nog zo goed als nieuw. De tekeningen van deze band zou ik uit de duizend herkennen. Het zijn de banden van een grote Amerikaanse auto. Vlak naast het spoor van de band zag ik kleine voetsporen... sporen van vrouwenschoenen. Nochtans droeg deze dame geen schoenen met hoge hakken, ik meen te weten dat ze rubberen laarzen droeg, dat kan je zien aan de tekeningen die in de hiel en de zool gegraveerd zijn. Ik vroeg me onmiddellijk af waarom die sporen daar in de sneeuw stonden. Een vechtpartij ? Daarvoor waren de aanranders veel te haastig en in dit geval zou de ene de andere aan zijn lot hebben overgelaten. Op het ogenblik dat ik me oprichtte en terug naar huis wou komen, viel mijn blik op een glinsterend voorwerp dat op enkele stappen van mij in de sneeuw lag. Ik raapte het op. Het was een juweel; een heel zonderling juweel... Pas toen u me van het lederen koffertje hebt gesproken, begreep ik waarom er daar zoveel sporen in de sneeuw stonden. Het koffertje, dat de aanrander in de hand hield, viel wellicht open en hij, evenals de vrouw, hebben de juwelen dan zo vlug ze konden opgeraapt. Een bleef er liggen. Daar ze wisten dat ik ieder ogenblik kon buiten komen, hebben ze er waarschijnlijk niet al te lang naar gezocht. Kijk, hier is de steen. Ik ben geen geleerde, maar het is nog niet lang geleden dat ik een geïllustreerde reportage heb gelezen over het oude Egypte en de Egyptenaren, en zo ik me niet vergis, heb ik toen stenen als deze gezien.

— Bravo, het gaat hier inderdaad om een juweel van Egyptische afkomst. Deze steen is een van de mooiste uit mijn kollektie. Verontschuldig me dat ik me nog niet heb voorgesteld : Andre Lhommond, egyptoloog, ik kom zo juist van Egypte terug, waar ik maandenlang opzoekingen deed, en ik wou het kerstfeest thans bij mijn familie doorbrengen. De juwelen, die ik heb, zijn afkomstig van een graftombe en ik moet ze aan een museum afgeven, waar zij door deskundigen bestudeerd en gecontroleerd zullen worden. Onderweg had ik pech met een band. Terwijl de garagist het reservewiel opstak, ben ik een herberg binnengegaan om me even te verwarmen en iets te drinken. Uit voorzichtigheid hield ik het rode koffertje stevig in de hand. In die herberg zaten een man en een vrouw die geen oog van mij afsloegen. Ik hechtte daaraan helemaal geen belang. Ik ben dus met gerust gemoed vertrokken. Nauwelijks een kilometer gereden echter, merkte ik dat ik gevolgd werd door een grote Amerikaanse wagen. Ik dacht, die zal me beslist voorbij rijden. Maar neen, hij bleef geduldig achter mij. Eerst verveelde mij dat spelletje, dan kreeg ik achterdocht en werd bang. U kan wel raden dat de juwelen een fortuin waard zijn. Wanneer ik vertraagde, vertraagde de Amerikaanse wagen ook. Duwde ik op het gaspedaal, dan reed hij ook sneller... Eindelijk kregen die onbekenden er genoeg van. Ze versnelden plotseling hun vaart, reden me voorbij boven op de helling en wilden me de weg versperren. Ik remde uit alle macht en toen zag ik plotseling het licht van uw benzinestation. Zonder een ogenblik te aarzelen, zwenkte ik af en reed recht op de benzinepomp toe. Ik heb de deur geopend en wilde om hulp schreeuwen, maar kreeg een vreselijke slag op het hoofd... Toen werd het voor mij nacht.

★

TOEN dokter Duval binnen kwam, vertelde de egyptoloog aan Jan en Pieter over zijn interessant beroep en zijn werk in het Nijldal. Na een kort onderzoek, verklaarde de geneesheer dat Lhommond een lichte hersenschudding had opgelopen.

De telefoon rinkelde. Iedereen schrok.

— Waarschijnlijk de brigadier, zei Pavily, terwijl hij naar het toestel liep.

— Hallo ! Ha, jij bent het brigadier. Heb je nieuws ?

— We hebben de aanranders ! Dat heeft niet lang geduurd, hé ? Stel je voor dat ze bijna vlak voor de gendarmerie werden aangehouden. Al de mensen van het dorp gingen te midden van de straat naar de nachtmis toe. Ze liepen gezapig door de sneeuw, want ze hadden nog tijd genoeg en toen kwam er een grote Amerikaanse wagen met volle snelheid aangereden. De chauffeur klaxoneerde dat horen en zien verging, maar onze mensen hadden blijkbaar niet veel lust opzij te gaan. De auto trachtte er door te rijden, enkele kinderen en een paar vrouwen gilden. Op dit ogenblik kwamen we buiten om de daders van de nachtelijke overval voor je deur op te sporen. Nauwelijks kregen we die grote Amerikaanse wagen in het oog of wij riepen elkaar toe : dat zijn ze ! We deden hen stoppen en, inderdaad, een man en een vrouw zaten in de auto. De man hinkte. In de wagen vonden we ook een klein rood lederen koffertje. Denk nu maar niet dat ze tevreden waren, hoor ! Ze deden erg uit de hoogte en weigerden eerst te antwoorden. Hoe gaat het met de gewonde ? Zou jij hem niet naar hier kunnen brengen ? Dan konden we de zaak meteen afhandelen.

Pavily wierp een vragende blik naar de egyptoloog die knikte.

— Goed, brigadier, dat kan.

— Werden de bandieten gevangen genomen ? Prachtig, riep Jan, en hij danste door de keuken van vreugde.

— Mijn kalkoen, mijn kalkoen, riep mevrouw Pavily verschrikt uit. Ze liep naar de kachel en opende de grote oven. De huid van de kalkoen was verschroeid en hier en daar zat er zelfs een zwart verbrande vlek op. Vrouw Pavily was er helemaal van ontdaan.

— Het spijt me erg dat u door mijn schuld de kalkoen vergeten bent, zei Lhommond.

— Kom, kom, dat is niet zo erg, die kalkoen zal nog best te eten zijn. Wilt u niet bij ons blijven, mijnheer Lhommond ? kwam Pieter tussenbeide. Het is nu toch veel te laat om verder te rijden. Bovendien weet ik niet of de dokter u zou toestaan onmiddellijk af te reizen.

— Dank u, mijnheer Pavily, ik neem uw vriendelijke uitnodiging graag aan.

— Mooi, dan rijden we nu naar de gendarmerie. Lang zullen ze ons daar niet nodig hebben en bij onze terugkomst zetten we ons aan tafel en eten de kalkoen op die trouwens erg lekker zal wezen, geloof me vrij.

— Jan, jij mag gaan slapen !

— Ik gaan slapen ?... neen... hoor... ik heb helemaal geen slaap, en bovendien heb ik van al die emoties een vreselijke honger gekregen.

— Zorg er maar voor dat de brigadier u niet te lang houdt, riep mevrouw Pavily lachend, anders is mijn kalkoen helemaal bedorven !

EINDE

...MA IN DE NACHT!

VERHAAL DOOR N. GOUJON

HET ONZICHTBAAR LICHT

3. - STILTE! WIJ DRAAIEN!

EEN filmmaatschappij heeft haar camera's neergezet onder de brandende zon van Californie.

— In orde voor de klank! — O.K. voor het licht!... De camera's zoemen.

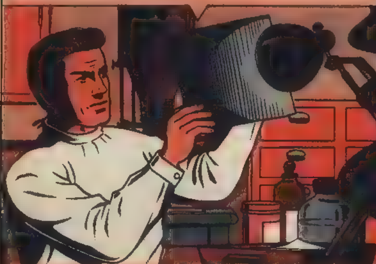
Twee musketiers komen pratend door de tuin. De « giraffe » (1) volgt hen. De musketiers zijn goed ingeduffeld en het is net of ze kou hebben.

ZE hebben kou! Zo wil het althans het scenario, want de scene speelt zich af in een koude winternacht. In de film is het groen loof van bomen en planten wit, als was het met een fijne laag sneeuw bedekt... Zo'n toverij is mogelijk dank zij de infraroodfilter welke de cameraman op het objektief van zijn toestel heeft gezet.

DE fotographie met infrarode-stralen laat de geneesheren toe het netwerk van de aders nauwkeurig te lokaliseren en de chirurg kan er mee, door het plaaster heen, het helingsproces van een wonde volgen.

DE ultraviolet-stralen bruinen de huid, de infrarode-stralen niet; ze verbranden indien men niet voorzichtig is. De pakken van de ruimtepiloten — die je kent uit de tekenverhalen van onze vriend, A Weinberg — werden zodanig gemaakt dat zij de infrarode-stralen tegenhouden. Deze zouden de ruimtepiloot verblinden en ook verbranden. Vergeten we niet dat de zon de eerste en machtigste warmtebron is.

(1) Giraffe: beweegbare arm die op de rolwagen wordt gezet en aan wiens uiteinde, camera en micro worden bevestigd.

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY
DE TWEE GEZICHTEN VAN KID ORDINN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

De politie neemt de dief mee maar heeft ze nu Kid Ordinn zelf aangehouden of is het zijn evenbeeld ?..

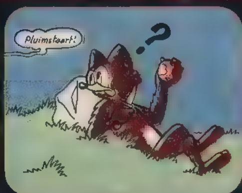
(Wordt voortgezet.)

Onze tekenfilm voor alle jongens van

DE VOS BETAALT HET GELAG!

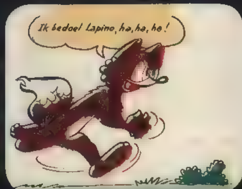
door

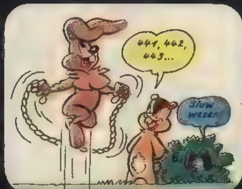
J. ANGENOT

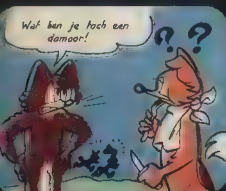

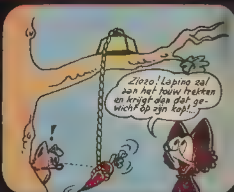

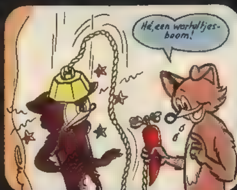

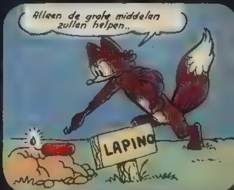

Domkop, nu heb je hen verwittigd van het gevaar.
Ha?

Nooit in mijn leven zag ik zo'n domme vos!

Ziezo! Lapino zal aan het touw trekken en krijgt dan dat gewicht op zijn kop!...
!

Hé, een worteltjes-boom!

Ho, pardon!
Vertel me nu een keer, ben je voor de vossen of voor de konijnen?...

Alleen de grote middelen zullen helpen..
LAPINO

Pluimstaart, het is jouw beurt!

GRRR!

BAOUMM

Ik geef het op!
En nu gaan we tot de tegenaanval over!

Pas op! Daar komen de vossen!
Ik ben klaar!

Ik stap het af! Pluimstaart is altijd boos op me!

KRAK
!!

Je valstrikken hangen me lelijk de keel uit! Wacht een beetje!

Na u vriend!
Na u!
EINDE

KUIFJE MAAKT EEN PROEFRIT MET DE ISARD

ER moeten wagens zijn voor ieders smaak en voor ieders beurs. De ISARD, waarmee wij een proefrit maakten, is een wagen voor kleine beurzen en best geschikt voor mensen die in de drukke grootstad wonen of verplicht zijn zich een of meerdere keren per dag door het drukke verkeer heen te worstelen.

DE Isard is een Duitse auto en wij reden er op de topuren mee door de te smalle straten van onze hoofdstad. Het eerste wat ons opviel was de nervositeit van de motor en de soepelheid van het stuur. Om van versnelling te verwisselen is er een dubbele en nauwkeurige ontkoppeling nodig. Vergeet je dit, dan schokt je wagentje heftig om het je duidelijk te maken dat er iets niet in de haak is.

Dank zij de soepelheid en de nervositeit van de Isard, kan je makkelijk en snel door het drukke verkeer rijden, je raakt zelfs door opstoppingen heen ! Onnodig je te vertellen dat de chauffeurs van grote, brede wagens die slechts meter voor meter of helemaal niet vooruit geraken, erg zuur kijken wanneer je hen stoutweg en met enig leedvermaak voorbij gaat...

De Isard heeft vier versnellingen die je toelaten tamelijk vlug tot een matige snelheid te geraken. De wagen waarover wij mochten beschikken was nog niet ingereden en daarom konden we er de topsnelheid niet uithalen.

De verdeler van de Isard zei me echter, dat het wagentje 100 km en zelfs meer per uur bereikt. Wij hebben geen enkele reden om hieraan te twijfelen. Het verbruik blijft minder dan 5 liter per 100 km. De Isard heeft een tweetakt motor met twee cylinders die achteraan geplaatst is. De motor is nerveus en maakt, alle verhoudingen in acht genomen, weinig lawaai.

Op de foto zie je de Isard, een berline met twee deuren en vier plaatsen. De plaatsen vooraan zijn ruim en komfortabel, achteraan zit je een beetje eng.

De suspensie met schroeflijnvormige veren en hydraulische schokbrekers is, naar onze mening, wat hard. De Isard is baanvast maar, wanneer je scherpe bochten maakt, is het best voorzichtig te zijn en niet te snel te rijden. Zodra je een beetje gewend bent aan de Isard kan je deze kleine fout makkelijk herstellen aan het stuur en het gaspedaal.

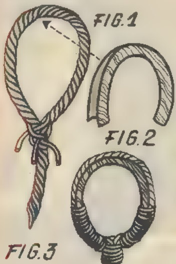
De Isard wordt in Duitsland gefabriceerd met een ritme van 185 wagens per dag. Een kleine eigenaardigheid: in Frankrijk heeft men de Isard « Goggomobil » gedoopt.

WE MAKEN ZELF EEN LASSO DOOR PROF. RICARDO

IETS VOOR ECHTE COWBOYS !

JE droomde wellicht reeds meer dan eens dat je in volle galop over de prairie reed, je lasso wierp als een volleerd cowboy en een prachtig stuk vee buit maakte. Je hoeft nu niet precies over de prairie te draven om een uitstekende lasso te hebben en die te kunnen gebruiken. Ik weet wel dat je zo'n lasso kan kopen, maar dat doet een handig knutselaar niet. Hij maakt er zelf een die veel beter en veel steviger is dan een gekochte.

Vooreerst koop je in een gespecialiseerde winkel een stevig en soepel touw van vijftien meter lang en met een diameter van niet meer dan 12 mm. Koop een gedraaide (geen gevlochten) koord uit hennep. Nu moet je een ring leggen en dat is een delikaat werkje want je moet daarvoor een uiteinde van de koord netjes splitsen. Kijk naar tek. 1. Over de gesplitste koord draai je een fijn maar zeer stevig, dun touwtje en, om te verhinderen dat de ring spoedig verslijt, plooi je er een stuk leder omheen. Dat leder moet je soepel maken door het een nacht in water te laten weken. Je draait de buitenste randen van het leder om, zoals je ziet op tek. 2, en je laat het drogen. Nu steek je het leder in de ring en, om het te bevestigen, draai je er op de twee zijkanten, dunne maar stevige touwen rond. Kijk naar tek. 3.

Er zijn kenners die sterk aanraden de ring zwaarder te maken door er een stuk lood in te steken. Indien je zulks doet, moet je het onder het leder steken en er voor zorgen, dat het reepje lood dezelfde vorm als het leder heeft.

Aan het andere uiteinde van de lasso maak je een knoop. Ook hier doe je best het touw te splitsen en in het midden een rondje leer, waarin een gat geboord is, te steken. Dit leder zal beletten dat het touw makkelijk uit je handen glijdt wanneer je een... half-wild paard vangt !

Vergeet niet dat een echte cowboy veel van zijn lasso houdt en er altijd voor zorgt.

Deze assegaai is gemaakt uit het hardste hout van het woud. Het is precies dezelfde als deze welke je kan bewonderen in het Natuurhistorisch Museum van Londen en is onontbeerlijk in de collectie van ieder ontdekkingsreiziger. Te koop in het volgend dorp !

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

TE VEEL VOOR EEN MENS !

STEL je een ogenblik voor dat de gunst van het publiek je op de troon roept... Mooi, hé ? Je straalt van fierheid ! En, wat zou je doen indien men je zou zeggen, dat twee derden van de heersers die je vooraf gingen vermoord werden ? Dat is minder fraai, wat ? Diocletianus die tot keizer werd gekroond vond de gedachte vermoord te worden helemaal niet gezellig en nam onmiddellijk de nodige maatregelen om z'n kroon en z'n hoofd te behouden. Diocletianus regeerde niet, wat men zou kunnen noemen, « met zachte hand »...

1. — DIOCLETIANUS WAS INTELLIGENT EN LOGISCH

IN 284 nam hij het bewind in handen en was toen 40 jaar. Diocletianus had een lange weg afgelegd want hij was in Dalmatie (maakt nu deel uit van Joegoslavië) geboren als zoon van een vrijgelaten slaaf. Van eenvoudige soldaat was hij opgeklommen tot de hoogste waardigheid. « Ik moet de grenzen verdedigen, goed op m'n hoofd passen en m'n opvolging verzekeren » zo redeneerde Diocletianus, dat is te veel voor één mens ! »...

Hij verdeelde het werk zo goed mogelijk en Rome taarde er niet slechten bij.

3. — ALLEMAAL PENNELIKKERS !

DIOCLETIANUS verdeelde z'n rijk in 12 diocesen en 101 provincies. De oude titels werden afgeschaft en in de plaats daarvan kwam er een hierarchie van ambtenaren die allen een welomschreven funktie en een bepaalde titel hadden. Om het kort en duidelijk te zeggen : een leger van pennelikkers maakte zich van heel de administratie meester en het was moeilijk daarin wegwijs te worden !

4. — HIJ WAS EEN AFGOD

« IK ben heer en meester, zei Diocletianus, en m'n ambtenaren hebben slechts te gehoorzamen ! » Hij gaf zich uit voor 'n godheid en men moest hem aanspreken met « Uwe Eeuwigheid », « Uwe Majesteit », « Uwe godheid ». Zijn woonst was « De heilige kamer ». In het openbaar verscheen hij graag als een idool met goud en purper behangen en met een stralenkrans op het hoofd. Wie tot hem sprak, moest de knie buigen. Voor de Christenen was Diocletianus ongenadig omdat ze hem niet wilden aanbidden en vereren.

2. — HIJ VERDEELDE HET WERK

DIOCLETIANUS vestigde zich in Klein Azie en stelde zijn vriend Maximianus tot mederegent aan. Deze installeerde zich te Milaan. Zij heetten alle twee « Augustus ». Bovendien benoemde hij Galerius en Constantinus Chlorus tot « Cesar » (onderkeizer). Zij resideerden resp. in Sirmium en in Trier. Rome had geen keizer meer. De keizers moesten de grenzen bewaken. Zij waren verbonden door huwelijken en Diocletianus domineerde de overige drie.

5. — DE KEIZER [redacted] MOE

In 305 deed Diocletianus troonsafstand, hij was moe en verlangde er naar de resultaten van zijn hervormingen te zien. Hij trok zich terug in zijn paleis te Spalato (Dalmatië) aan de oever van de Adriatische zee. Het [redacted] [redacted] dit paleis dat Diocletianus in hevige pijnen stierf.

(Wordt voortgezet.)

DE MUUR VAN

Terwijl Dan een raket die op drift is geraakt nazet, komt een geheimzinnig toestel recht op hem toe...

Radar aan piloot ! De "onbekende„ voert de snelheid nog op ... "Onbekende„ komt op ons toe ... DRAAIEN ! VLUG ! ...

Begrepen !

Bliksemsnel voert Dan dit maneuver uit en seint aan zijn piloten :

Leader Castor aan alle piloten ! Opgelet ! ... Gevaar! Recht voor ons ! ... Verlaat de formatie ! ...

HO!

Door de donkere wolken komt er een vreemdsoortig toestel met grote snelheid op hen toe ...

... om even vlug weer te verdwijnen ...

Wat een snelheid! ... Als ik nu met mijn "Blauwe driehoek„ vloog, zou ik hem kunnen nazetten ... Maar wat was dat eigenlijk voor een toestel ? .. Een reusachtige raket ? .. Ik meende nochtans ...

Dolan ziet links van zijn toestel plotseling een vuurbol ...

We werden geraakt ! ... We vallen ... We springen !

Ze zijn gered ! ... Maar wie heeft op hen geschoten ? ...

Daar spat een enorme vuurbol uiteen en verlicht de nachtelijke hemel ...

Is dat nog een van de onze ? .. Alle, leader Castor aan alle piloten ... WIE VOLGT ME OP DIT OGENBLIK NOG ? ...

Castor 5! .. Castor 4! ... Castor 3! .. Castor 6! ... Alles wel aan boord ! ...

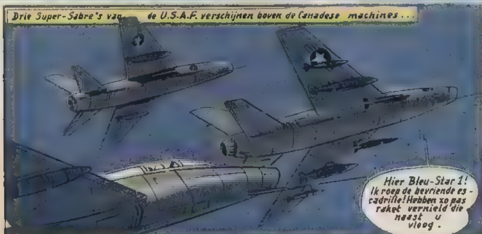
Maar ze zijn er nog allemaal ! ... Wat betekende die ontploffing dan ?

Radar aan piloot ! Opgelet ! ... Drie toestellen rechts! .. Daar komen ze ...

3

DE STILTE

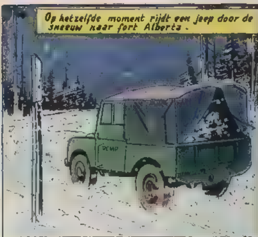
TEKST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG

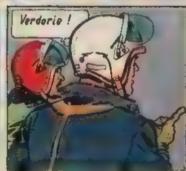

ROMAN VAN MICHEL PHILIPPÉ
GEILLUSTREERD DOOR RAYMOND REDING

KRUIS of MUNT

Big en Pasja willen in Zuid Amerika een compagnie van vliegtuigtaxis stichten. Met dit doel kochten zij twee Fairchilds waarmee zij de Atlantische Oceaan zullen oversteken. Met hun eenmotorige toestellen zijn ze te Dakar opgestegen...

VERLOREN IN DE NACHT

ONDER de vleugels van de « Fairchilds » strekte de door een gulden maan beschenen oceaan zich tot in het oneindige uit. Boven de hoofden van Big en Pasja wiegde de maan lui te midden van schitterende sterren. De motoren ronkten vredig, alles verliep opperbest. Zo vlogen de piloten vele uren, dan begon het rondom hen donker te worden. De sterren doofden een na een uit en korte, harde windstoten schudden de toestellen. Aan de horizon rees een geweldige, dichte, donkere muur uit de golven op en sneed hen de weg af. Een plotseling gevoel van angst kneep de keel van Marc toe.

— We staan voor de zwarte muur, zei hij dof.

Al de piloten die van Dakar naar Natal vliegen kennen die gevaarlijke zone, het rijk van de tropische tornado's, van mist, van ijzel die zich op de vleugels vastzet en het vliegtuig topzwaar maakt. De moderne viermotorige vliegtuigen ondervinden geen hinder van deze gevaarlijke zone, zij geraken er veilig over. Voor lichte vliegtuigen is het heel anders. Voor hen betekent zo'n tocht steeds een groot gevaar en de piloten die het eens hebben meegemaakt, praten er over als over een vreselijke nachtmerrie.

De reusachtige muur naderde snel. Men kon hem vergelijken met een fantastische wal met torens, kantelen en pijlen. Monsterachtige cumulo-nimbus richtten hoogmoedig hun reusachtige aambeelden (1) op met flanken zwart, uitgezet en gezwollen van wind en stortregens. Hun basis sleepte over de schuimende golven en hun kruin verdween op een hoogte van zeven of acht duizend meter in een dichte, wollige massa. Die vele zwarte wolken werden met felle bliksemstralen uiteengereten en in alle richtingen doorkruist en gesneden met neergaande luchtstromingen, die met geweld op de broze vliegtuigen neersloegen.

— Lelijk weer, hè, zei Pasja in de radio. En nergens zie ik een gat om er doorheen te geraken!

— We hebben een slechte dag uitgekozen, antwoordde Marc bezorgd. Geen middel om onder of over die muur te vliegen. Hoger dan 6.000 meter kunnen we met onze toestellen niet!

— Kunnen we geen omweg maken?

— Neen, die muur strekt zich over honderden vierkante kilometers uit. We hebben geen benzine genoeg om te proberen er omheen te vliegen. We moeten terugkeren of er door vliegen.

— Dan vliegen we er door!

klonk het kort en krachtig terug.

Marc glimlachte ondanks zijn bezorgdheid. Hij herkende Pasja, de piloot die steeds bereid was alles op het spel te zetten om het vooropgestelde doel te bereiken.

— Akkoord, ouwe jongen! Vooruit dan maar. Steek je twee positielichten op. We moeten blind vliegen... Koers 225... 2... 2... 5...

— 2... 2... 5... 225... Roger (2).

Marc stak z'n positielichten op. Het was hoogtijd want de Fairchild dook in de zwarte wolkenmassa onder. Een lauwe stortregen ruiste neer op de vleugels en kletterde tegen het windscherm. Onder dat stortbad begon de hete motorkap te roken. Het was net of een reus met vuisten als voorhamers op het toestel mokerde dat onder die brutale slagen kraakte, kreunde, schudde en wiegde en door de wolken laveerde als een dronkaard op een schaatsbaan. Bij tussenpozen, tussen twee mistbanken, zag Marc aan stuurboord het rode licht van de linkervleugel van Pasja's toestel dansen. Het was onmogelijk de afstand te schatten en het was te hopen dat hij niet te dicht naderde. Geschud door de hevige windstoten, konden de toestellen ieder ogenblik tegen elkaar botsen.

De tanden op elkaar geklemd en de handen vast om het stuur, streed Marc tegen de ontketende natuurelementen en trachtte hij meester te blijven van z'n vliegtuig. De kompasnaald draaide en en keerde in haar glazen gevangenis als een opgejaagd dier dat een uitweg zoekt. Felle bliksemstralen verblindden de piloten en er sprongen kleine vonken uit de metalen schroefbladen. De regen zijpelde in de kajuiten binnen. Het was er vochtig en drukkend warm. Marc en Jan hadden hun vest uitgespeeld en stuurden met naakt bovenlijf, hun haar plakte aan elkaar van het zweet. Big werd zenuwachtig omdat hij onmogelijk in kontakt kon treden met Pasja. Uit voorzichtigheid had hij inderdaad de radioantenne ingetrokken. Het was haast een mirakel dat Pasja hem nog niet uit het oog had verloren. Telkens het iets kalmer werd, keek Big om zich heen en iedere keer stelde hij tot zijn grote opluchting vast dat Pasja hem trouw volgde.

Hoelang duurde die strijd tegen de vijandige natuur? Marc kon het onmogelijk zeggen. Ongetwijfeld was het een eeuwigheid!... Zijn benen waren gevoelloos geworden door onafgebroken op de weerbarstige stuurpedaal te drukken. Z'n spieren waren stijf, z'n nek deed pijn.

Langzamerhand scheen de duisternis die heel het vliegtuig omhulde op te trekken, de schokken werden minder talrijk en duurden minder lang, het regende ook niet meer zo hard. Marc keek naar rechts en werd lijkbleek... De Fairchild van Jan vloog niet meer aan zijn zijde!... Het vertrouwde, het hoopgevende rode positielichtje scheen niet meer door de dichte, dikke wolkenmassa...

Een sekonde stond Marc daar met open mond te kijken. Het was net of hij een slag van een zware hamer op het hoofd had gekregen, dan stak hij haast ma-

chinaal maar met koortsachtige, vlugge bewegingen de antenne weer op en schakelde de radio aan. Met een stem die misvormd was door de zorg en de angst riep hij :

— Hallo !... Hallo, Pasja !... Hier Marc !... Hallo, Pasja... Antwoord !

In de luisterhoorn klonk er alleen het gehuil en het gezoef van de storm...

— Ik zal niets horen, kreunde hij. Met de moed der wanhoop riep hij echter opnieuw :

— Pasja... Hallo, Pasja... Hier Marc... Hallo !... Hallo !... Hallo !...

De wolkenmassa scheurde, ze werd lichter en doorschijnender en aan de hemel verscheen er hier en daar een ster. Ook onder de wielen reet het wolkendek open en daar lag de eindeloze zee als een gepolijste zilveren plaat... Nergens was er een spoor van Jan...

— Pasja !... Pasja ! Antwoord ! schreeuwde Marc.

Plotseling schrok hij. Tussen het gehuil van de storm hoorde hij een verre stem, ze was nauwelijks waarneembaar :

— Krrr... Hier Jan... Krrrr... Motorpech... Krrrrr... Sleep vlak over het water... Het is met me gedaan, vriend !...

Marc rilde. Het koude zweet liep hem langs de rug. Zo Jan bij dit weer op het water moest landen was hij onherroepelijk verloren. In die dichte mist waren alle pogingen om hem op te sporen reeds bij voorbaat tot mislukking gedoemd... Marc aarzelde geen ogenblik, hij wendde het stuur en dook opnieuw in de zwarte muur. Hij riep Pasja intussen :

Hallo !... Hallo ! Pasja !... Tracht te stijgen... Houd moed !... Je bent haast uit de gevaarlijke zone... recht voor je wordt het rustiger en is de zichtbaarheid tamelijk goed... Houd moed !

Uit het holste van de nacht klonk de vreemd-kalme stem van Pasja :

— Zou er graag uit geraken... Krrrr... maar m'n vliegtuig wil niet meer... Krrrrr... Motor verdronken... Draait nog op 1.300 toeren... Krrrr... Ben op een meter boven de waterspiegel... Vaarwel !

Terwijl hij luisterde maneuvreerde Big zijn goniometer (3) en kon uitmaken vanwaar juist de uitzending kwam : 043 graden. Pasja was op het einde van die onzichtbare lijn. Marc trachte opnieuw met hem in verbinding te komen :

— Hallo !... Pasja Hou steeds dezelfde koers. Ik zoek je op met de goniometer. Hou je kloek. Ik laat je niet los... We zullen er doorkomen !

— O. K. !

Dat was alles wat Big nog hoorde. De stem van Pasja zonk weg in het gehuil van de storm... Big stuurde met een hand, hanteerde met de andere de goniometer en daalde tot vlak boven de golven. Zijn wielen raakten de schuimende baren. Het uitzicht was goed en hij kreeg reeds hoop zijn vriend vlug te ontdekken als de radio van Pasja plotseling uitgeschakeld werd... Big was zo bezorgd om het lot van z'n vriend, dat z'n maag er van toekneep... Pasja zweeg en dit kon slechts betekenen dat de Fairchild op het water geland was...

— God, bad Big, help m'n vriend... Geve dat z'n toestel niet kanteit en dat ik hem levend weervind...

Zo traag de motor het toeliet, vloog Big in de richting welke de goniometer hem had gegeven en onafgebroken speurde hij het zwarte water af. Een laatste maal trachtte hij Pasja langs de radio te bereiken maar een enorme vlam sloeg uit de radio en een electrische schok ging dooheen z'n lichaam. Een ogenblik was Big als verlamd, hij begreep niet wat er gebeurd was... dan voelde hij z'n vingers die lelijk verbrand waren... De bliksem had de antenne getroffen... Een dikke rookwolk steeg uit de sendpost op... Marc vloekte.

— Op hulp moet ik niet rekenen, dacht hij. Ik heb geen enkel middel meer om de radiostations aan land te verwittigen...

(WORDT VOORTGEZET).

---

(1) De cumulo-nimbuswolken vertonen bijna altijd dit karakteristiek aspekt.
(2) Begrepen.
(3) Hoekmeter - richtingzoeker.

VOLGENDE WEEK :
STRIJD TEGEN DE DOOD

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

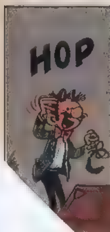

De GROENE SPLINTER

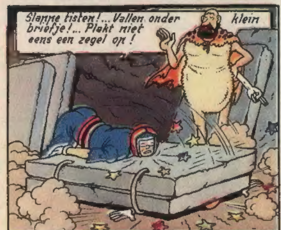
TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Northon en Muller hebben er de koning van de reuzen kunnen toe bewegen de dwergen de oorlog te verklaren.

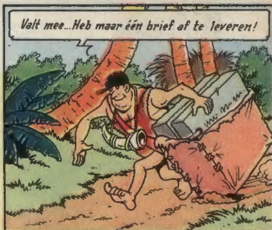

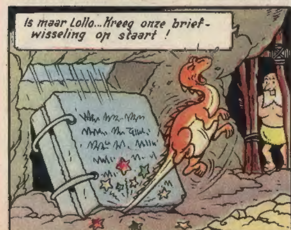

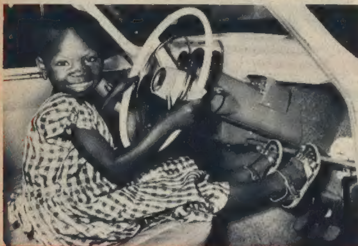

IK HEB DE AUTO GEWONNEN !

DEZE lieve kroeskop won de eerste prijs van een tombola georganiseerd door het Brits Rood Kruis. De benen van de gelukkige winnares zijn, zoals je ziet, nog te kort om op het gaspedaal te duwen. Ze zal dus nog een beetje geduld moeten hebben alvorens ze met haar auto rijden kan !

DE BESTE GROETEN

DE eerste transatlantische telefoonlijn is kort geleden voor het publiek open gesteld, toen afgevaardigden van Amerikaanse, Britse en Canadese communicatie maatschappijen hun groeten, dwars over de diepe oceaan door, over een lengte van 2.250 mijl aan elkaar uitwisselden. De « tweeling » kabels, op een afstand van 20 mijl van elkander over de bodem van de Atlantische Oceaan lopend, kunnen 36 gesprekken terzelfdertijd verwerken. Dit gigantisch werk kostte ettelijke miljoenen dollar.

WIST JE DAT ?

— Een B.M.W. 507 haalde tijdens een snelheidsdemonstratie op de autosnelweg München-Ingolstadt een snelheid van 220,3 km per uur.

— In Polen komt de serieproductie op gang van de « Syrena », een populaire wagen geïnspireerd op de gekende Duitse D.K.W.

— Volkswagen maakte de balans op van het jaar 1955. De totale produktie bedroeg in dat jaar 330.000 eenheden en de omzet bereikte 1,5 MILJARD D.M.

JEZABEL

HEB je reeds gehoord dat de kameelfamilie van de Antwerpse Zoo werd verrijkt met een paar prachtige witte kamelen ? Ze zijn afkomstig uit Oost Europa. Men kan te Antwerpen nu de volledige reeks van de kameelachtigen zien, want naast de gewone en de witte kameel en de dromedaris, heeft de Zoo ook nog die vier lamafamilies : vicunha, alpaca, guanaco en lama. Weet je hoe het wijtje van dat wit kamelenpaar genoemd werd ? JEZABEL ! Of men aan de grappige Jezabel uit de Tartaarse Helm van Willy Vandersteen heeft gedacht ?

DE POS

Een beetje kleur

MET een beetje kleur wordt het leven gezelliger, vrolijker maar, misschien heeft men het thans toch wat te ver gedreven. Stel je voor, dat er sigaretten voor dames in de handel gebracht worden waarvan de kleuren harmoniseren met het kleedje of het hoedje van die dag : rood, blauw, groen, geel, rose of lila. De heren moeten niet jaloers zijn want zij krijgen rose, rode, blauwe, gele of groene pijpen, kortom in de kleur die bij de tint van hun wagen past ! Wat een gekke wereld...

GEEN WIT LICHT MEER

WE zeiden het reeds, een beetje kleur schijnt onontbeerlijk de dag van heden. De experten inzake electriciteit voorspellen het volledig verdwijnen van de klassieke lamp met geel of wit licht en van de neonbuizen. « Er komt, zo zeggen zij, kleur in het licht » ! Je draait aan het knopje en de muren van je woon- of eetkamer stralen een zacht licht uit dat rood, groen, blauw of oranje is al naar gelang je wens of je humeur van dat ogenblik... Wat je moet doen wanneer dat verlichtingssysteem, dat nogal erg ingewikkeld schijnt, niet moest werken en je rood licht krijgt in plaats van het groen dat je wenste, of paars wanneer je zin hadt voor blauw ?... Steek dan een kaars op of een goed, ouderwets oliepitje !

NIEUWS IN

● In Duitsland hebben de kleine uitvinders enkele sensationele nieuwigheden op de markt gebracht o.m. een briquet waarin de benzine vervangen is door... water ! Schoenen met vervangbare hielen en juwelen die fel schitteren en door voetgangers kunnen gedragen worden, om 's nachts van op grote afstand, zichtbaar te zijn voor automobilisten.

● Een kogelpen waaraan een minuscuul apparaat is bevestigd dat je zegt of de brief, die je schrijft, meer of

— Wandtapijten zijn toch niks praktisch om te reizen !

TILJON

HET KORT

minder dan 20 gr weegt, werd eveneens in Duitsland uitgevonden.

● Hamburg krijgt een reusachtig hotel met meer dan 1.000 kamers verdeeld over twintig verdiepingen. Alle kamers zullen verhuurd worden tegen dezelfde prijs: ongeveer 100 BF. per dag.

● Te Stockholm worden mantels te koop aangeboden die verwarmd worden bij middel van een kleine batterij. Hetzelfde systeem kent men reeds voor winterdekens.

TEMPO ! TEMPO !
Steeds maar vlugger

IN een Frans blad lazen we een kort verhaaltje « Van boom tot Papier ». Hier gaat het : Om 7 u. 45 werden drie flinke bomen geveld, onmiddellijk ontschorst, gezaagd en naar een papierfabriek gebracht waar men er papierbrij van maakte. Deze brij werd bewerkt door de machines en om 10 u. 45 — dat is dus drie uren nadat de bomen geveld werden — verkreeg men het eerste blad papier. Vijf minuten nadien was dit blad papier reeds gedrukt ! Wat 'n tempo !

EEN VIS WORDT PORSELEIN

EN zeggen dat het hier niet om een porseleinen vis gaat !... De Zweden zijn er achter gekomen dat men uit vis porselein kan maken. Waarachtig !... Uit de visgraten, natuurlijk. Het eerste servies uit visgraten gemaakt zal binnenkort te koop zijn en het is een servies om vis te eten...

FRANKRIJK KOOPT HAZEN

DE Franse jagers klagen steen en been omdat er in de bossen geen hazen meer zijn. De autoriteiten hebben oor verleend aan die klachten, want zij hebben in Tsjechoslovakije twee duizend vijfhonderd levende hazen besteld.

— Hij kan niet mee, boottochtjes maken hem zeeziek !

WIJ ZITTEN HOOG EN DROOG !

DAT zeggen de reizigers die rijden met de nieuwste trein van de U.S.A. : een trein met een verdieping. Er is voor alle komfort gezorgd en het is wel onnodig te vertellen dat de trein-met-verdieping ook snel is.

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

WEES OPENHARTIG !

10 JA : Je bent een stiekemerd maar je meent het allemaal niet zo kwaad. Vertel me eens eerlijk wat je er eigenlijk aan hebt altijd zo geheimzinnig te doen ? Je moet minder wantrouwig zijn en je omgeving laten delen in je vreugde, in je werk en in de onderwerpen of in de dingen waarvoor jij interesse hebt. Denk er ook eens aan dat het belachelijk is geheimzinnigheid te weven rond honderd en een dingen die waarachtig niet zó belangrijk zijn !

7 TOT 9 JA : Wanneer je alles verbergt en alles verstopt, geef je de indruk slecht te handelen of kattekwaad uit te halen. Het is bovendien erg kinderachtig !

4 TOT 6 JA : Doe niet zo geheimzinnig, vriend ! Je vrienden lachen je uit, hoor ! Doe je graag een beetje mysterieus om de aandacht op je eigen persoontje te vestigen ?

1 TOT 3 JA : Je bent geen stiekemerd en als je soms een beetje geheimzinnig doet is het uit louter plaagzucht.

NUL : Jij bent openhartig en dat is sympatiek !

MET Z'N DRIETJES

EEN kolonel van de Amerikaanse luchtmacht is van mening dat de ruimtevaart al over vijftien jaar mogelijk zijn zal. De eerste ruimteschepen zullen, volgens deze kolonel, steeds een bemanning moeten hebben van drie koppen. Twee werken namelijk op elkaars zenuwen en vier verdelen zich in groepjes van twee. Je ziet, het is de logica zelf !

Wat was er verkeerd ?

NEEM vanavond voor u slapen gaat deze twee tabletten in en, indien u morgenochtend wakker wordt, neemt u er nog twee », zei de dokter tot zijn patient. De patient bekeek de dokter vreemd en werd bleek van onrust.

Weet jij wat er verkeerd was aan hetgeen de dokter zei ?

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea. DEVEA

Publiciteit : PUBLI-Art

31-1-57

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

Kuifie keert naar Molensloot terug en vraagt zich f wat de kapitein over dit alles zal denken?

